

Krajowa narada racjonalizatorów z dziedziny ochrony pracy

W grudniu ub. r. odbyła się w Gdańsku krajowa narada racjonalizatorów poświęcona zagadnieniom ochrony pracy w przemyśle metalowym. Narada, połączona z otwarciem wystawy pomysłów racjonalizatorskich z dziedziny ochrony pracy, zgromadziła ponad 200 osób spośród wybitnych racjonalizatorów, kierowników klubów techniki i racjonalizacji, kierowników komórek bhp i innych, reprezentujących wszystkie niemal większe zakłady przemysłu metalowego.

W toku obrad zostały wygłoszone referaty. Pierwszy — przygotowany przez Zarząd Główny Związku Zawodowego Metalowców, na temat wynalazczości w dziedzinie ochrony pracy, omawiał zagadnienie ruchu racjonalizatorskiego ze specjalnym uwzględnieniem racjonalizacji w dziedzinie ochrony pracy. Ponad 22 tysiące pomysłów racjonalizatorskich zgłoszonych w ciągu trzech kwartałów 1952 roku jest wyrazem wspaniałego rozwoju współzawodnictwa socjalistycznego i wynalazczości pracowniczey. Nikły stosunkowo procent (10,3%) wniosków racjonalizatorskich w dziedzinie ochrony pracy świadczy o braku właściwego zainteresowania komórek związkowych i administracji zakładów pracy tym zagadnieniem, a także o braku współpracy między komórkami kierującymi ruchem wynalazczości i komórkami zajmującymi się ochroną pracy. W referacie wysunięto szereg postulatów m. in. konieczność omawiania na naradach wytwórczych, obok zagadnień produkcyjnych, zagadnień ochrony pracy, na podstawie wnikliwej analizy wypadkowości oraz skierowanie większej uwagi na zagadnienia ochrony pracy klubów techniki i racjonalizacji.

Drugi referat*), przygotowany przez Centralny Instytut Ochrony Pracy, na temat postępu technicznego i racjonalizacji w dziedzinie ochrony pracy, podkreślił zna-

* Artykuł pt. „Postęp techniczny i racjonalizacja w dziedzinie ochrony pracy” inż. Zanozińskiego podajemy w bieżącym numerze.

czenie ruchu racjonalizatorskiego w tym zakresie. W referacie omówiono cechy postępu technicznego w nowych warunkach socjalistycznych, rolę i zadania konstruktorów maszyn i narzędzi oraz podano szereg przykładów wykazujących integralność zagadnień ochrony pracy z technologią. Pozwala to na całościowe rozwiązywanie problemów, uwzględniając wszystkie elementy zmieniające warunki pracy w kierunku zastąpienia wysiłku fizycznego pracą maszyn, odsunięcia człowieka od miejsc niebezpiecznych i szkodliwych dla zdrowia przy równoczesnym podniesieniu wydajności pracy.

Postęp techniczny nie da się realizować bez wykorzystania nieograniczonych sił twórczych szerokich mas pracujących, wyrażających się w powszechnym ruchu racjonalizatorskim.

Wnioski wysunięte w referacie dotyczyły (w skrócie):

1. ścisłego powiązania racjonalizacji w dziedzinie ochrony pracy z ruchem racjonalizatorskim w dziedzinie techniki,
2. planowości ruchu racjonalizatorskiego, wynikającej z bieżących potrzeb przemysłu wysuwanych na naradach produkcyjnych,
3. wdrażania w przemysł pomysłów racjonalizatorskich,
4. ścisłego powiązania pracy instytutów, zakładów naukowych i biur konstrukcyjnych z ruchem racjonalizatorskim.

W ożywionej dyskusji rozwijano tezy zawarte w referatach, przy tym przytaczano szereg przykładów z przebiegu pracy racjonalizatorskiej. Liczny udział w dyskusji racjonalizatorów świadczył o potrzebie takiej narady. Wystawa otwarta równocześnie z naradą wzbudziła duże zainteresowanie. Pokazano na niej szereg cennych pomysłów racjonalizatorskich z dziedziny ochrony pracy. Na zakończenie narady wręczono najbardziej zasłużonym racjonalizatorom nagrody pieniężne.

Z. Z.

Uchwała w sprawie postępu technicznego w zakresie oświetlenia

W końcu roku 52 weszła w życie Uchwała Prezydium Rządu z dn. 9.7.52 (nr 582/52) w sprawie postępu technicznego w zakresie oświetlenia.

Doceniając wpływ, jaki wywiera racjonalne oświetlenie na jakość i wydajność produkcji oraz higienę i bezpieczeństwo pracy, Prezydium Rządu wytyczyło w uchwale kierunek prac instytucji zainteresowanych, w celu osiągnięcia w tym zakresie jak najlepszych rezultatów dla pracujących.

Uchwała uwzględnia wszystkie możliwości, jakie stwarza Polska Rzeczpospolita Ludowa dla szerokiego wprowadzenia racjonalnego i korzystnego dla zdrowia oświetlenia w zakładach pracy.

Do współpracy zostały wciągnięte takie instytucje, jak Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Centralna Rada Związków Zawodowych, Centralny Instytut Ochrony Pracy, Główny Instytut Elektrotechniki, Ministerstwo Górnicztwa, Ministerstwo Przemysłu Maszynowego, Ministerstwo Zdrowia, Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwo Przemysłu Lekkiego, Ministerstwo Przemysłu Drobniego i Rzemiosła, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, Centrala Handlowa Przemysłu Elektrotechnicznego itp.

Już same nazwy instytucji świadczą o szeroko pomyślanej akcji zastosowania postępu technicznego i unowocześnienia oświetlenia zakładów przemysłowych na pod-

stawach naukowych z wykorzystaniem dokumentacji radzieckiej w tym zakresie.

Działalność tych instytucji — według uchwały — pójdzie w kierunku:

1. dokonywania badań naukowych dotyczących np. zasad projektowania racjonalnego oświetlenia lampami fluoryzującymi zakładów i podziemi kopalń ze szczególnym rozpatrzeniem sprawy stosowania zespołów lamp pod kątem zmniejszenia zjawiska stroboskopowego i podniesienia współczynnika mocy urządzenia elektrycznego; metod projektowania oświetlenia terenów otwartych itp.;

2. zbadania możliwości współpracy z krajami demokracji ludowej w celu wymiany doświadczeń w zakresie techniki świetlnej oraz wykorzystania możliwości produkcji aparatów precyzyjnych potrzebnych do badań np. natężeń nadfioletu itp., oraz zakupienia tych aparatów;

3. prowadzenia badań praktycznych nad wpływem nadpromieniowania nadfioletowego na stan zdrowia pracowników, higienę pracy i produkty spożywcze;

4. ustalenie wytycznych dla przemysłów produkujących armaturę i urządzenia oświetleniowe oraz wytycznych do projektowania tych urządzeń i ich użytkowania;

5. polepszenia i zwiększenia produkcji surowca w hutach np. szkła oświetleniowego przezroczystego, mlecznego itp.;

6. zorganizowania próbnych fotarii dla górników;

7. szerszego uwzględnienia w programach szkolnych i kursów przedmiotu: oświetlenie elektryczne, zwiększając ilość godzin wykładowych na temat techniki oświetleniowej.

Zadania wynikające z tej uchwały i dotyczące zagadnień higieny, bezpieczeństwa i wydajności pracy będą realizowane w porozumieniu i przy współpracy Centralnego Instytutu Ochrony Pracy. Zagadnienia ochrony pracy występują wszędzie tam, gdzie chodzi o prawidłowe projektowanie, montaż i użytkowanie urządzeń i instalacji elektrycznych oraz o wpływ ich na zdrowie ludzkie i wydajność pracy.

W myśl tej uchwały został przez CIOP nawiązany już kontakt z Głównym Instytutem Elektrotechnicznym w sprawie współpracy przy badaniu zakresu i sposobu stosowania oświetlenia fluoryzującego. Na podstawie badań laboratoryjnych określono własności światła fluoryzującego w zakresie składu widmowego, rozkładu energetycznego i zjawiska stroboskopowego. Równocześnie odbywają się badania wpływu tego rodzaju oświetlenia na ustrój człowieka i wydajność jego pracy przy pomocy specjalnie zbudowanej aparatury.

S. M.

Maści i pasty ochronne

XIX Zjazd KPZR nałożył, jako obowiązek organizacyjny na zrzeszenie zawodowe i gospodarcze — dokonanie wszelkich możliwych wysiłków zmierzających do usprawnienia i ulepszenia ochrony i bezpieczeństwa pracy we wszystkich zakładach przemysłowo-gospodarczych.

Wielki rozmach naszego budownictwa socjalistycznego, w oparciu o przykład i doświadczenia stalinowskich pięciolatek, wymaga umacniania i rozwijania potencjału gospodarczego przez coraz szersze stosowanie nowej techniki, która między innymi zapewni robotnikowi bezpieczne i zdrowe warunki pracy.

Centralny Instytut Ochrony Pracy, jako placówka kierująca i koordynująca zagadnienia i problemy w zakresie bezpieczeństwa i ochrony pracy, walcząc o bezpieczeństwo i zdrowie człowieka pracy — dostarczył część materiałów, dotyczących pewnego odcinka lekarsko-sanitarnej ochrony pracownika, uzyskanych w Związku Radzieckim

(m. in. broszurę p.t. „Zaszczytne pasty“) swemu pracownikowi doc. dr med. Janowi Teuchmannowi, pracownikowi CIOP, celem opracowania książki „Maści i pasty ochronne“.

Podkreślić ponadto należy, że wykonanie tej pracy, które wydawało mu się początkowo trudne, wskutek bardzo skromnego piśmiennictwa światowego, stało się możliwe dzięki udostępnieniu bogatej literatury zebranej przez naczelnego dyrektora CIOP mgra inż. L. Taniewskiego w czasie jego kilkumiesięcznego pobytu w Związku Radzieckim.

Ukończenie tej niewątpliwie pożytecznej książki p.t. „Maści i pasty ochronne“ (zabezpieczające skórę przed różnymi szkodliwymi substancjami) przewiduje się jeszcze w bieżącym roku.

Teuchmann Jan